

Ավետիք Իսահակյան

Մի երեխա քնից գարթնել

Մի երեխա քնից գարթնել
Լաց էր լինում աղիողորմ:
Սրտի ուզած բաներն ամեն
Տեսել էր նա պերճ երագում,
Եվ գարթնելով բոլորը մեկ
Կորցրել էր, ու սրտաբեկ
Հիմա նստել, լաց էր լինում:

Լաց մի՛ լինիր, տղաս, գուր տեղ,
Երիտասարդ կյանքդ ամբողջ –
Այդ երագը հրաշագեղ –
Դեռ առաջդ է լուսաբողբոջ:
Ապա ե՞ս ինչ անեմ, տղաս,
Որ կորցրել եմ անվերադարձ
Ամեն, ամեն բան աշխարհում,
Եվ չունեմ էլ ո՛չ մի երագ
Իմ մթնացող օրվա առաջ ...

1940

Բորժոմ